

Vedtaget af Folketinget ved 3. behandling den 28. maj 2020

Forslag

til

Lov om ændring af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, pensionsbeskatningsloven og lov om fremgangsmåden ved inddrivelse af skatter og afgifter m.v.

(Restanceinddrivelsesmyndighedens håndtering af fordringer med dataproblemer, forældelse m.v. samt fradrag for seniormedlemskabskontingent i arbejdsløsheds-kasser)

Skatteministeriet

§ 1

I lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, jf. lovbekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015, som ændret bl.a. ved lov nr. 1253 af 17. november 2015, § 1 i lov nr. 285 af 29. marts 2017, § 1 i lov nr. 551 af 29. maj 2018, § 1 i lov nr. 324 af 30. marts 2019 og § 1 i lov nr. 1110 af 13. november 2019 og senest ved § 1 i lov nr. 1575 af 27. december 2019, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 3, indsættes som 4. pkt.:

»Sædvanlig rykkerprocedure, jf. 1. pkt., gennemføres kun, hvis det er muligt, og gennemførelse heraf er ikke en forudsætning for overdragelse af fordringer til restanceinddrivelsesmyndigheden, medmindre andet følger af anden lovgivning.«

2. § 2, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden underretter fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren opkræver fordringen, skriftligt skyldneren om overdragelsen, medmindre det ikke er muligt at foretage underretning eller underretning må antages at medføre en væsentlig forringelse af muligheden for at opnå dækning. Underretning efter 1. pkt. er ikke en forudsætning for, at fordringer kan overdrages til restanceinddrivelsesmyndigheden.«

3. I § 2 indsættes efter stk. 9 som nyt stykke:

»Stk. 10. Ved overdragelse af et gebyr til restanceinddrivelsesmyndigheden oplyser fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren opkræver fordringen, restan-

ceinddrivelsesmyndigheden om, hvilket hovedkrav gebyret vedrører. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan dog bestemme, at en fordringshaver eller den, der på vegne af fordringshaveren opkræver fordringen, skal overdrage et gebyr til restanceinddrivelsesmyndigheden uden oplysning om, hvilket hovedkrav gebyret vedrører. Er der ved overdragelsen af et gebyr givet restanceinddrivelsesmyndigheden oplysning om, hvilket hovedkrav gebyret vedrører, jf. 1. pkt., kan restanceinddrivelsesmyndigheden beslutte, at gebyret fremover under inddrivelsen skal behandles som et selvstændigt hovedkrav. Er der ved overdragelsen af et gebyr ikke givet restanceinddrivelsesmyndigheden oplysning om, hvilket hovedkrav gebyret vedrører, jf. 2. pkt., behandler restanceinddrivelsesmyndigheden gebyret som et selvstændigt hovedkrav. Hvis fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren opkræver fordringen, ved overdragelse af et gebyr til restanceinddrivelsesmyndigheden skal oplyse restanceinddrivelsesmyndigheden om, hvilket hovedkrav gebyret vedrører, jf. 1. pkt., kan fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren opkræver fordringen, ikke til restanceinddrivelsesmyndigheden overdrage renter af gebyret, herunder renter, der er tilbagesendt til fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren opkræver fordringen.«

Stk. 10-13 bliver herefter stk. 11-14.

4. I § 2, stk. 13, 1. pkt., der bliver stk. 14, 1. pkt., ændres »stk. 1-12« til: »stk. 1-13«.

5. I § 3, stk. 8, 3. pkt., indsættes efter »saldoprincip,«: »og for gebyrer, der overdrages til restanceinddrivelsesmyndigheden eller måtte blive indberettet til restanceinddrivelsesmyndighedens fordringsregister, jf. § 7, stk. 2, 2. pkt., uden

oplysning om, hvilket hovedkrav de vedrører, og for gebyrer, for hvilke restanceinddrivelsesmyndigheden efter § 2, stk. 10, 3. pkt., har besluttet, at de fremover skal behandles som selvstændige hovedkrav, samt for renter og gebyrer, der som følge af en beslutning truffet i medfør af § 3 D, stk. 1, behandles som selvstændige hovedkrav,«.

6. Efter § 3 C indsættes før overskriften før § 4:

»§ 3 D. Hvis der for renter eller gebyrer, der er under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden og efter det oplyste vedrører et hovedkrav, der også er under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, er kendskab til eller mistanke om datafejl, der er til hinder for inddrivelse, eller tvivl om retskraften og der for hovedkravet ikke er kendskab til eller mistanke om sådanne datafejl eller tvivl om retskraften, kan restanceinddrivelsesmyndigheden beslutte, at renterne eller gebyrerne fremover af restanceinddrivelsesmyndigheden behandles som selvstændige hovedkrav.

Stk. 2. Renter, der som følge af en beslutning truffet i medfør af stk. 1 behandles som selvstændige hovedkrav, omfattes af § 4, stk. 2, 1. pkt.

Stk. 3. Renter, der som følge af en beslutning truffet i medfør af stk. 1 behandles som selvstændige hovedkrav, forrentes ikke efter § 5.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke renter der skal kunne inddrives ved lønindeholdelse efter § 10 eller udpantning efter § 11, efter at restanceinddrivelsesmyndigheden i medfør af stk. 1 har besluttet, at disse renter skal behandles som selvstændige hovedkrav.«

7. I § 4, *stk. 2*, indsættes som *5. pkt.*:

»For fordringer, der før den 1. september 2013 er overdraget til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, lægges den i inddrivelsessystemet registrerede modtagelsesdato til grund ved anvendelse af 1. pkt.«

8. § 5, *stk. 2*, 2. og 3. *pkt.*, ophæves, og i stedet indsættes:

»Skatteministeren kan endvidere bestemme, at stk. 1 ikke skal anvendes på fordringer, der efter restanceinddrivelsesmyndighedens skøn kan være overdraget uden særskilt angivelse af hovedstol, renter og gebyrer, herunder fastsætte regler om anvendelsen af disse regler og mulighederne for, at fordringshaveren kan afkræfte eller berigtige forholdet med den virkning, at stk. 1 anvendes.«

9. I § 6 indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»Restanceinddrivelsesmyndigheden kan i særlige tilfælde undlade at pålægge rykkergebyr.«

10. I § 7, *stk. 4*, indsættes som *2. pkt.*:

»Skatteministeren kan derudover fastsætte regler om fremgangsmåden for indberetning af et gebyr til restanceinddrivelsesmyndighedens fordringsregister og om de oplysninger, der skal gives ved indberetningen.«

11. Efter § 8 indsættes:

»§ 8 a. Ved modregning kan restanceinddrivelsesmyndigheden lægge de datooplysninger, som for fordringer, herunder

der renter og gebyrer, er registreret i restanceinddrivelsesmyndighedens inddrivelsessystemer, til grund, når modregningen gennemføres, efter at skyldnerens krav på udbetaling fra det offentlige er overdraget til tredjemand, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Hvor restanceinddrivelsesmyndigheden har mistanke om, at en registreret datooplysning medfører risiko for uberettiget modregning, kan restanceinddrivelsesmyndigheden for den eller de fordringer, der efter restanceinddrivelsesmyndighedens skøn kan være berørt af fejlen, anvende en senere dato eller ændre den registrerede dato til en senere dato, der lægges til grund efter stk. 1.

Stk. 3. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan ved kendskab til eller mistanke om datafejl i fordringen beslutte, at der helt eller delvis ikke skal ske modregning i en udbetaling, hvis det under hensyntagen til tilrettelæggelsen af restanceinddrivelsesmyndighedens drift, udbetalingsfristen, fordringernes beløb, fejlens karakter eller undersøgelsesernes kompleksitet findes hensigtsmæssigt.

Stk. 4. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan aftale med en fordringshaver eller den, der på vegne af denne opkræver fordringen, at de datooplysninger, der skal gives om en fordring ved dens overdragelse til restanceinddrivelsesmyndigheden, angives som senere datoer end de rigtige.

§ 8 b. Hvis der i medfør af anden lovgivning skal beregnes renter af et beløb, der af det offentlige skal udbetales til en fysisk eller juridisk person, og udbetalingsbeløbet inkl. eventuelle renter med henblik på modregning med fordringer under opkrævning eller inddrivelse er overført til restanceinddrivelsesmyndigheden i henhold til § 4 a, stk. 2, i lov om offentlige betalinger m.v., beregner og udbetaler restanceinddrivelsesmyndigheden de eventuelle yderligere renter, som den fysiske eller juridiske person måtte have krav på, tidligst fra og med restanceinddrivelsesmyndighedens modtagelse af udbetalingsbeløbet. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan vælge at beregne renter af det samlede udbetalingsbeløb, selv om dette beløb måtte være overført uden særskilt angivelse af hovedstol og renter.

Stk. 2. Anvendes udbetalingsbeløbet til modregning med en eller flere fordringer, der er under opkrævning eller inddrivelse, foretages forrentningen af udbetalingsbeløbet, jf. stk. 1, og de beløb, der modregnes med, til og med den dag, hvor restanceinddrivelsesmyndigheden beslutter, at der vil blive gennemført modregning.«

12. Efter § 9 a indsættes før overskriften før § 10:

»§ 9 b. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan i meddelelser, afgørelser, tilsigelser, underretninger m.v. til skyldneren beskrive fordringer samt renter og gebyrer heraf ud fra de datooplysninger, der er registreret i inddrivelsessystemet.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om restanceinddrivelsesmyndighedens beskrivelse af fordringer samt renter og gebyrer i meddelelser, afgørelser, tilsigelser, underretninger m.v. til skyldneren og andre, herunder regler om de oplysninger, der skal meddeles heri.«

13. I § 10, *stk. 1*, indsættes som *2. pkt.*:

»Et gebyr, der af restanceinddrivelsesmyndigheden behandles som hovedkrav, jf. § 2, stk. 10, 3. og 4. pkt., kan inddrives ved lønindeholdelse, selv om det vedrører et hovedkrav, der ikke kan inddrives ved lønindeholdelse, jf. bilag 1.«

14. I § 11 indsættes som 2. pkt.:

»Et gebyr, der af restanceinddrivelsesmyndigheden behandles som hovedkrav, jf. § 2, stk. 10, 3. og 4. pkt., kan inddrives ved udpantning, selv om det vedrører et hovedkrav, der ikke kan inddrives ved udpantning, jf. bilag 1.«

15. I § 18 a, stk. 1, ændres »2018« til: »2021«.

16. § 18 a, stk. 2, 9. og 10. pkt., affattes således:

»Hvis en eller flere renter, der i medfør af § 3 B, stk. 1, 1. pkt., skal behandles som selvstændige hovedkrav med hensyn til forældelse eller i medfør af en beslutning truffet i henhold til § 3 D, stk. 1, skal behandles som selvstændige hovedkrav, i restanceinddrivelsesmyndighedens inddrivelsessystem er registreret som én rentefordring, udgør den registrerede rentefordring hovedkravet i et fordringskompleks efter 1. pkt., hvor forældelsesdatoen for fordringskomplekset er den forældelsesdato, der gælder for renten eller renterne i den registrerede rentefordring, eller den tidligste forældelsesdato, hvis den registrerede rentefordring indeholder flere renter med forskellige forældelsesdatoer. Det hovedkrav og de renter, der nævnes i § 3 B, stk. 1, 2. pkt., og de gebyrer, der som følge af en beslutning truffet i medfør af § 3 D, stk. 1, skal behandles som selvstændige hovedkrav, med tilhørende renter udgør et fordringskompleks efter 1. pkt.«

17. I § 18 a, stk. 7, 1. pkt., ændres »3. og 4. pkt.« til: »5. og 6. pkt.«

18. I § 18 a, stk. 7, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»For fordringer, der ved modtagelsen hos restanceinddrivelsesmyndigheden registreres i et inddrivelsessystem, for hvilket 1. pkt. ikke finder anvendelse, indtræder forældelse ligeledes tidligst 3 år efter fordringens modtagelse, jf. dog 5. og 6. pkt.«

19. I § 18 a, stk. 7, 2. pkt., der bliver 3. pkt., ændres »1. pkt.« til: »1. og 2. pkt.«

20. I § 18 a, stk. 7, 3. pkt., der bliver 4. pkt., ændres »2. pkt.« til: »3. pkt.«

21. I § 18 a, stk. 7, indsættes efter 3. pkt., der bliver 4. pkt., som nyt punktum:

»4. pkt. gælder til og med den 31. december 2024 ikke for fordringer, der ved modtagelsen registreres i restanceinddrivelsesmyndighedens inddrivelsessystem DMI og andre systemer, der i lighed med DMI ikke kan afklare, om fordringen er genfremsendt.«

22. I § 18 a, stk. 7, 4. pkt., der bliver 6. pkt., ændres »Bestemmelserne i 1. pkt.« til: »Bestemmelserne i 1. og 2. pkt.«

23. I § 18 a indsættes som stk. 10:

»Stk. 10. Skyldnerens indsigelse om, at en fordring er forældet, skal senest fremsættes i forbindelse med en klage over eller indsigelse imod det første forældelsesafbrydende skridt, der foretages af restanceinddrivelsesmyndigheden efter det tidspunkt, hvor forældelsen ifølge skyldneren er indtrådt. Skyldnerens indsigelse bortfalder, hvis den ikke fremsættes i overensstemmelse med 1. pkt.«

24. I §§ 18 b og 18 c ændres »2021« til: »2024«.

25. Efter § 18 h indsættes:

»§ 18 i. Fordringer, der har været under opkrævning, og som den 1. juli 2020 hos restanceinddrivelsesmyndigheden er registreret til at være under inddrivelse, er senest denne dato under inddrivelse. Skyldnerens indsigelser, der udspringer af manglende gennemførelse af sædvanlig rykkerprocedure eller underretning, jf. § 2, stk. 3, 1. pkt., og stk. 4, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige som affattet ved lov nr. 1333 af 19. december 2008, dog ikke eventuelle forældelsesindsigelser, skal indgives skriftligt til restanceinddrivelsesmyndigheden og være modtaget senest den 1. januar 2021, idet der dog kan ses bort fra en fristoverskridelse, hvis særlige omstændigheder taler derfor. I forbindelse med indgivelse af en indsigelse omfattet af 2. pkt., og inden indsigelsen kan behandles, skal skyldneren betale et gebyr på 500 kr. til restanceinddrivelsesmyndigheden. Er gebyret ikke betalt senest 10 dage efter indgivelsen af indsigelsen, afviser restanceinddrivelsesmyndigheden indsigelsen. Gebyret tilbagebetales, hvis skyldneren får helt eller delvis medhold i indsigelsen, eller hvis indsigelsen afvises. Restanceinddrivelsesmyndigheden lægger til grund, at fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren opkræver fordringen, har gennemført sædvanlig rykkerprocedure og foretaget underretning, jf. § 2, stk. 3, 1. pkt., og stk. 4, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige som affattet ved lov nr. 1333 af 19. december 2008, medmindre restanceinddrivelsesmyndigheden for den konkrete fordring konstaterer, at fordringshaveren ikke har gjort dette.«

§ 2

I lov nr. 1110 af 13. november 2019 om ændring af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, lov om retsafgifter og forskellige andre love (Forenkling af regler om forældelsehåndtering, modregning ved transporter, flere skyldnere på samme fordring, eftergivelse og afskrivning, retsafgift m.v.) foretages følgende ændring:

1. I § 9, stk. 5, 1. pkt., ændres »2018« til: »2021«.

§ 3

I pensionsbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 238 af 12. marts 2020, som ændret ved § 4 i lov nr. 496 af 1. maj 2019 og § 5 i lov nr. 1573 af 27. december 2019, foretages følgende ændring:

1. I § 49, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »arbejdsløshedsforsikring«: », og for seniormedlemmer af en arbejdsløshedskasse kan fradrages udgifter til seniormedlemskabskontingent«.

Justitsministeriet

§ 4

I lov om fremgangsmåden ved inddrivelse af skatter og afgifter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 572 af 20. juni 2001, som ændret ved § 13 i lov nr. 430 af 6. juni 2005, § 1 i lov nr. 252 af 30. marts 2011, § 2 i lov nr. 114 af 31. januar 2017, § 5 i lov nr. 670 af 8. juni 2017 og § 10 i lov nr. 551 af 29. maj 2018, foretages følgende ændring:

1. I § 5, stk. 2, ændres »fordringens modtagelsesdato« til: »at fordringen er under inddrivelse«.

Ikrafttræden m.v.

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2020, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af § 1, nr. 3, 13 og 14.

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte regler om, hvornår § 1, nr. 3, finder anvendelse for restanceinddrivelsesmyndighedens inddrivelsessystemer, og kan herunder bestemme, at § 2, stk. 10, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige som affattet ved denne lovs § 1, nr. 3, helt eller delvis finder anvendelse fra forskellige tidspunkter for de enkelte inddrivelsessystemer.

Stk. 4. § 1, nr. 23, finder ikke anvendelse på forældelsesafbrydende skridt, der er foretaget af restanceinddrivelsesmyndigheden før den 1. juli 2020.

Stk. 5. § 3 har virkning for seniormedlemskabskontingenter, der forfalder til betaling den 1. januar 2020 eller senere.

Stk. 6. Regler fastsat i medfør af § 2, stk. 13, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, jf. lovbekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 2, stk. 14, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Folketinget, den 28. maj 2020

KAREN ELLEMANN

/ Annette Lind